

ТЕАТР І МИСТЕЦТВО

Гастролі „Синьої Блюзи“

(ПРОФСАД)

«Синя Блюза» — завжди в русі. Все літо — на гастролях, з міста до міста, та й в Москві рух не припиняється і театр переходить з одного майданчика на інший.

Це добре. Бо «сидюща» ретельність пікідлива, — її викреслили.

І завжди успіх.

Перш за все тому, що тут універсальний актор — він співає, декламує, танцює і після всього, — відкидає строкате убрання, що його вимагала ролі. Зауважання прекрасні м'язи, тренуване тіло. Виступає фізкультуріа, гнучка, спритна фізкультура синеблюзників, що вони так вміло оздоблюють усмішкою та задержуватістю молодості.

З такими акторами, звичайно, не може бути «сидючої» ретельності.

Рух.

І не лише з міста до міста, але й вперед, — лінією опанування яскравого мистецтва малих кіл.

Небагато тепер залишилося від перших живогазетних досвідів «Синьої Блюзи». Її методи розвинулися, уточнилися, її гумор та іронія, не втрачаючи свого суспільного характеру, стали гостріші, більш художньо закінчені.

Усі номери позначаються саме закінченістю та чіткістю визерунка.

«Еволюція руської пісні» з її пародійними мсментами на міщанський та циганський жанр, з її танками та живою мінімєю — перш за все суворо опрацьований вступ, де кожен рух і кожна інтонація переконливо чіткі. Тому аудиторія ловить кожне слово; воно завжди доходить і викликає усмішку.

Дуже живо й дотепно Болт подає мольог «У підвалі добре й на горіщі гаразд». Спокійно підкреслена «домашня» постань і сувия виконавця надають його іронії особливої гостроти і разом з тим нехитрости. Розговорний жанр тут досягає зразкової висоти.

Соповьов та Калініна прекрасно грають у водевільній сценці «Романтика

кошишнього з сучасним ухилом». Гострий гротеск, насичений усмішкою та гумором.

Матишева весело з захопленням виконує свої частушки під гармонію.

А втім (у всіх виконавців — висока кваліфікація й тренування).

«Чотири доби фізкультури» мабуть найдотепніший та найцікавіший номер. І хоч конференсьє заявляє, що перші три доби (античний світ, середньовіччя, ренесанс) подається в пародійному освітленні, все таки і ці три доби говорять про тонке і справжнє мистецтво. Глибач, справді почуває, навіть крізь гримасу пародії понуру штрику середньовіччя і далі — легковажний, в стилі Бокачіо, але такий же легкий й веселий танок ренесансу. Все розв'язується міцними та цікавими фіскултурними рухами сучасності.

Треба підкреслити тут Соповьова, пре красивого, гнучкого артиста, що досконало володіє мистецтвом пародійного світу.

Як тут (перш за все в добі ренесансу), так і в інших номерах — прекрасні, художні костюми.

У балетних поставах видно прекрасну роботу Форрегера. Дуже хороше музичне оформлення.

Постава мала великий успіх.

ГЛАН.